

tilbøjelig til at sige, at det allerbedste var, om det var forbudt at dyrke Tobak her i Landet. Men det vilde jo være et Indgreb i Individets Frihed. Jeg ønsker det, fordi denne Tobak staar for mig som noget saa kolossalt Juks, at det er Synd, at den skal komme nogen som helst Forbruger til gode eller til Skade. Jeg beklager, hvis jeg her skulde fornærme nogen Tobaksavler. Men alligevel siger jeg, at slettere Kram end det findes vistnok overhovedet ikke. Nu har man Gudskelov faaet Maskiner, hvormed man kan tørre Produktet saaledes, at Arbejderne ere blevne fri for at døje den Lidelse, Behandlingen tidligere var. Tidligere var det at skulle tørre denne Tobak et saadant Arbejde, at jeg heller vilde tilbringe min Tid, jeg ved ikke med hvad, end med at staa over en Tobakspfade, hvorpaa man tørrede indenlandsk Tobak. Saa spurgte det ærede Medlem mig om, hvorvidt den billigste Tobak var den letteste? Nej, ingenlunde. Man har sikkert Bevis for, at Havannatobak, Kentucky- og Virginiatobak og andre bedre amerikanske Tobakker ere stærkt nikotinholdige, men det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) oplyste, at efter Havannatobakken var vor indenlandske den mest nikotinholdige. Jeg kan ikke sige, om det er rigtigt, at der er saa forfærdelig megen Nikotin i den indenlandske, men under alle Omstændigheder er der andre Stoffer i den, som ere lige saa farlige, og som gøre, at vi godt kunne sætte den indenlandske Tobak som den mest ødelæggende, om end paa en anden Maade end Havannatobakken. Denne kan vel nok ødelægge, men det bliver dog en Død i Skønhed, medens det at slaas ihjel af indenlandsk Tobak vilde være en Død hverken i Fryd eller i Skønhed.

Den højtærede Finansminister udtalte, at han havde under Overvejelse at ville søge Værditolden gennemført paa forskellige Ting og deriblandt paa Tobak. Jeg skal gøre opmærksom paa, at ved adskillige Vælgermøder, hvor jeg har staaet som Kandidat, og nede i Næstvedkredsen har jeg gjort mig til Talsmand for Værditolden, fordi jeg teoretisk saa, at det var det eneste retfærdige og korrekte. Men jeg har lært at tage det praktiske med i Betragtning og er derfor enig med den højtærede Finansminister i, at det overhovedet er vanskeligt at indføre Værdibeskatningen, og der er maaske ikke nogen Artikel, for hvilken dette vilde være vanskeligere end for Tobakken. Og det af

forskellige Grunde. For det første skal man være nødt til at rette sig efter Fakturaens Beløb, hvis man vil beskattede efter Værdien. Nu har jeg været ved Tobakken i temmelig mange Aar. Selv om jeg ikke anser mig for at være Professor paa dette Omraade, har jeg dog noget Kendskab til Sagen, men hvis man vilde lade mig taksere eller vurdere Tobak ved et Toldsted, vilde det være mig fuldstændig umuligt, fordi det er et individuelt Syn, hvilken Tobak man sætter til den Pris og hvilken til den Pris. Hvad jeg vilde sætte til 3 Gylden, vilde en anden sætte til 2 Gylden og en anden igen til 4. Det er ikke muligt at bestemme det almengyldigt. Jeg vil ikke beskyldte noget Menneske i Verden for at være Kæltring mere end det andet. Jeg mener nemlig, at den ene kan have en Skavank saavel som den anden. (Munterhed). De kunne godt le, men det er rigtigt. Man kan sige, at det er at beskyldte for at have med Kæltringer at gøre, naar man er bange for, at der skal ske Snyderier med dobbelte Fakturaer. Men det er besynderligt, hvorledes Menneskene se paa de Bedragerier, der finde Sted overfor Staten. Det betragtes ikke paa samme Vis, som naar man bedrager et af sine Medmennesker. Jeg har haft i min Haand et Brev fra en hollandsk Raatobakshandler, som har tilbudt en Mand paa det Tidspunkt, der var Tale om Værditoldens Indførelse i Tyskland, at han kunde faa Varerne paa dobbelt Faktura. Brevet kan skaffes til Veje, jeg har haft det i min Haand. Jeg vil henvise til en Udtalelse fra en Mand, som er meget bekendt med Tobaksfaget, den nuværende Senator Freese fra Bremen. Han var den Gang tysk Rigsdagsmand, og da Sagen om Værditold var til Behandling, udtalte han tydeligt, at det vilde være den største Ulykke at komme ind paa denne, ikke mindst af den Grund, at det ikke var Køberen, som vilde gøre Kæltringestreg, men Sælgeren vilde, for derved at komme i Forbindelse med Kunderne, tilbyde en dobbelt Faktura til de Fabrikanter, som skulle købe. Det er en meget farlig Vej at komme ind paa, og jeg tror ikke, man let kan løse Spørgsmaalet om Værditold. Lad mig sige, at jeg ligger inde med et Parti Varer, der er købt til en Pris af 40 Cents, men Værdien er i Øjeblikket 80. Ved Indførslen staar jeg med Faktura til 40 Cents, men Værdien er 80. Hvad saa? Tobakken er en Vare, der ikke nogensinde har Standardpris. Konjunkt-